

עדות של ס', מבקשת מקלט מאריתריאה, הגיעה לישראל ב-2011 אחרי חצי שנה במחנה עינויים בסיני

עמותת א.ס.א. - נובמבר 2015

כשהגעתי לישראל גרתי בהתחלה אצל קרובי משפחה. לא הצלחתי לעבוד יותר משעה שעתיים ביום כי היו לי כאבים בגלל מה שקרה בסיני. המשפחה נתנה לי להישאר אצלם, טיפלתי להם בילדים, אבל בסוף הרגשתי כמו נטל ונוצרה מתיחות בבית. באותו הזמן פגשתי את ד'. הוא הגיע מאותו אזור כמוני באריתריאה והכרתי כמה אנשים שהכירו אותו. התחתנו אחרי כמה חודשים ועברתי לגור איתו. כשעברנו לגור ביחד הוא התחיל להרביץ לי מכל מיני סיבות. האוכל שהכנתי לא היה טוב או שהבית לא היה נקי מספיק. הוא היה בועט בי וחונק אותי ונותן לי אגרופים. יום אחד הוא דחף אותי מהמדרגות ופעם אחת הוא נתן לי אגרוף בלסת ועד עכשיו יש לי כאבים ואני לא יכולה לדבר כמו שצריך. אין מה לעשות. כשנולדה הבת שלנו לפני שנתיים נהיה קשה יותר. בגלל שאני גם עבדתי וגם טיפלתי בילדה לא נשאר לי הרבה זמן לטפל בד' והוא כעס עוד יותר. הוא התחיל להגיד לי שמה שקרה לי בסיני היה בגללי ושאני רציתי לשכב עם הבדואים בסיני. כל הזמן פחדתי ממנו. יום אחד הילדה הייתה כל היום בגן כי עבדתי עד שעה מאוחרת והתקשרו וביקשו שהוא יבוא לקח אותה כי היה לה חום. כשחזרתי הביתה הוא התחיל לבעוט בי בכל הגוף ולהרביץ לי וגם להרביץ לילדה. זו הפעם היחידה שחשבתי ללכת לדבר עם מישהו. אמרו לי שאפשר ללכת למשטרה. הייתי לי חברה שאמרה שהיא תבוא איתי כי היא יודעת קצת אנגלית. בסוף החלטתי לא ללכת. מה אני אעשה אם יקחו אותי? לאן אני אלך? אני מנסה להיות מאוד בשקט כשאני בבית. לא להפריע לו. רק לבשל ולנקות ולשבת עם הילדה. לפעמים יש ימים שיותר שקט בבית. לפעמים יש ימים לא טובים. בדרך כלל אין לי עם מי לדבר.